DOMSTOLENS BESLUT (femte avdelningen)
den 5 december 1996 *

I mål C-175/96 P,

Orlando Lopes, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, med hemvist i Luxemburg, 10, rue Léon Thyes,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 29 februari 1996 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i målet Lopes mot domstolen, T-280/94, REGP s. II-239, i den del som förstainstansrätten inte bifallit klagandens yrkanden om ogiltigförklaring av det beslut som delgavs denne den 11 februari 1994 om avslag på ansökan avseende de tjänster som har förklarats lediga genom meddelande nr CJ 68/92 och av beslut av den 17 december 1993, genom vilket denne nekas rätt till flexibel arbetstid, samt att domstolen skall förpliktas att ersätta den materiella och ideella skada som han anser sig ha lidit till följd av de överordnades agerande och de omtvistade besluten,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas domstol,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av domaren L. Sevón, som tjänstgör som ordförande på femte avdelningen, samt domarna C. Gulmann, D. A. O. Edward, J. P. Puissochet (referent) och M. Wathelet,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: A. La Pergola,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 6 maj 1996 och som skrevs in i domstolens register den 21 maj 1996 har Orlando Lopes med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen och motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan respektive Euratomstadgan för domstolen överklagat dom av den 29 februari 1996, Lopes mot domstolen (T-280/94, REGP s. II-239), i den del som förstainstansrätten inte bifallit klagandens yrkanden om ogiltigförklaring av det beslut som delgavs denne den 11 februari 1994 om avslag på ansökan avseende de tjänster som hade förklarats lediga genom meddelande nr CJ 68/92 och av beslut av den 17 december 1993, genom vilket denne nekades rätt till flexibel arbetstid, samt att domstolen skall förpliktas att ersätta den materiella och ideella skada som han anser sig ha lidit till följd av de överordnades agerande och de omtvistade besluten.

2 Lopes överklagande inlämnades endast undertecknad av denne. Till detta bifogades ett intyg från styrelsen för advokatsamfundet i Portugal, av vilket det framgår att vederbörande genom beslut av den 23 februari 1996 tilläts föra talan i egen sak, trots att han hade avstängts från advokatsamfundet från och med den 19 oktober 1983.

3 Lopes uppmanades genom skrivelse från domstolens kansli av den 1 juli 1996 att inkomma med en ansökan som överensstämmer med kraven i artikel 17 i

EG-stadgan för domstolen (nedan kallad stadgan) och artikel 37 i rättegångsreglerna, genom att inhämta underskrift "av en advokat som är oavhängig och behörig att uppträda inför en domstol i en medlemsstat eller en annan stat som är part i avtalet" om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES).

4 Genom skrivelse som inkom till domstolens kansli den 11 juli 1996 och som skrevs in i domstolens register den 15 juli 1996 begärde Lopes att domstolen skulle fastslå att hans överklagande hade inlämnats i enlighet med ovannämnda bestämmelser och att någon rättelse således inte var nödvändig. Han har hävdat att det enligt artikel 17 i stadgan och artiklarna 37 och 38 i rättegångsreglerna endast krävs att ansökan skall vara undertecknad av en advokat som är auktoriserad som advokat i en av gemenskapens eller EES medlemsstater och att detta medlemskap skall styrkas genom ett intyg inlämnat till kansliet. Enligt Lopes krävs det enligt dessa bestämmelser, vare sig enligt deras lydelse eller deras anda, att advokaten är en annan person än den part som han företräder. Lopes har tillagt att en sådan skyldighet skulle innebära att principen om rätten till försvar såsom den framgår av i synnerhet artikel 6.3 c i den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna åsidosätts liksom principen "nemo plus juris in alium transferre potest quam ipse habet" och likabehandlingsprincipen.

5 Artikel 17 tredje och fjärde stycket i stadgan lyder som följer:

"Parter[na] (andra än medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner eller stater som är parter i EES-avtalet) skall företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i en medlemsstat eller en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan företräda eller biträda en part vid domstolen."

6 Artikel 19 första stycket i stadgan lyder som följer:

"Talan skall väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökningen skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning."

7 Artikel 37.1 första stycket i domstolens rättegångsregler lyder slutligen som följer:

"Originalexemplaret av varje inlaga skall vara undertecknat av partens ombud eller advokat."

8 Domstolen har redan fastställt att det framgår utan tvetydighet av artikel 17 tredje stycket (tidigare andra stycket) och artikel 19 första stycket i stadgan liksom av artikel 37.1 första stycket i rättegångsreglerna att en sökande skall företrädas av en person som i detta avseende är behörig och att en talan endast kan anhängiggöras vid domstolen på ett giltigt sätt genom en ansökan som har undertecknats av den senare. Då inte någon avvikelse eller något undantag från denna skyldighet har föreskrivits i vare sig stadgan eller rättegångsreglerna är det således inte tillräckligt att då en talan väcks lämna in en ansökan som har undertecknats av sökanden (se domstolens beslut av den 15 mars 1984, Vaupel mot domstolen, 131/83, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 8).

9 Domstolen har således genomgående fastställt att en ansökan som endast har undertecknats av sökanden skall avvisas och att det korresponderande målet skall

avföras från domstolens register (se domstolens beslut av den 26 februari 1981, Farrall mot kommissionen, 10/81, Rec. s. 717, och av den 17 november 1983, Stavridis mot parlamentet, 73/83, Rec. s. 3803).

10 Denna lösning är riktig även om sökanden är en advokat behörig att uppträda inför nationell domstol.

11 Det framgår av lydelsen av artikel 17 tredje stycket i stadgan, i synnerhet av användningen av ordet "företrädas", att en "part" i den mening som avses i bestämmelsen, vilken ställning denne än har, inte är behörig att själv uppträda inför domstolen, utan att denne skall vända sig till tredje man som skall vara behörig att uppträda inför en domstol i en medlemsstat eller i en stat som är part i EES-avtalet. Genom andra bestämmelser i stadgan eller rättegångsreglerna (se artikel 19 första stycket och artikel 29 i stadgan, liksom artiklarna 37.1, 38.3 och 58 i rättegångsreglerna) bekräftas att en part och dennes företrädare inte kan vara en och samma person. Som domstolen har påpekat i ovannämnda beslut i målet Vaupel mot domstolen, punkt 8, föreskrivs det för övrigt inte någon avvikelse eller något undantag från denna bestämmelse i stadgan eller i domstolens rättegångsregler.

12 De argument som har framförts av Lopes möjliggör inte någon avvikelse från en sådan tolkning. För det första innebär inte den skyldighet som en "part" har (inbegripet det fall då denne har advokatbehörighet) att vända sig till tredje man för att företrädas inför domstolen, att ifrågavarande part fråntas möjlighet till försvar, och således åsidosätts inte principen om rätten till försvar. Lopes kan i detta avseende inte med framgång åberopa artikel 6.3 c i den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, om den åtalades rättigheter i straffrättsligt hänseende, då förevarande mål inte rör "åtal i straffrättsligt hänseende" i den mening som avses i konventionen. Genom den omtvistade skyldigheten tilldelas inte en parts företrädare fler rättigheter än den part som han företräder, även om parten är advokat. Slutligen innebär inte en sådan skyldighet, på grund av vilken parterna företräds inför domstolen på samma villkor, oberoende av deras yrkesmässiga ställning, att principen om likabehandling åsidosätts.

13 Lopes överklagande skall under dessa omständigheter avvisas och målet skall avföras från domstolens register.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande beslut:

1) Orlando Lopes överklagande avvisas.

2) Målet avförs från domstolens register.

Luxemburg den 5 december 1996

R. Grass

Justitiesekreterare

L. Sevón

Ordförande på femte avdelningen